

תפ"ח 19135/10/14 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז ת"א נגד יורי ליסיאק

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 19135-10-14 מדינת ישראל נ' ליסיאק (עציר) 5 אוקטובר 2016

בפני: כב' השופט גלעד נויטל, אב"ד

כב' השופט מאיר יפרח

כב' השופטת גיליה רביד

בעניין: מדינת ישראל - פרקליטות מחוז ת"א (פלילי) - המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד ראאד ענוז

נגד

הנאשם

יורי ליסיאק -

ע"י ב"כ עו"ד ישר יעקובי

גזר דין

השופט מאיר יפרח:

הנאשם הורשע בעבירה של **רצח בכוונה תחילה**, לפי סעיף 300 (א)(2) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**") בגין דקירתו למוות של ויקטור מיקולסקי (להלן: "**המנוח**") ביום 21.9.14 ועבירה של **שיבוש מהלכי משפט**, לפי לסעיף 244 לחוק, בגין כך שניקה כתמי דם של המנוח (ראו הכרעת הדין מיום 6.6.16). העובדות שביסוד ההרשעה הן, בתמצית, כדלקמן:

(א) הנאשם התגורר ביחד עם בני משפחתו, הוריו ואחי אמו בדירה בבניין ברחוב ----- 00, בתים (להלן: "**הדירה**").

(ב) ויקטור מיקולסקי ע"ה (להלן: "**המנוח**") היה מיווד עם הנאשם, אך יחסיהם עלו על שרטון ובלבו של הנאשם גמלה החלטה להמית את המנוח.

(ג) הנאשם שלח שלושה מסרונים ממכשיר טלפון נייד שהיה ברשותו אל מכשיר הטלפון הנייד של המנוח. במסרונים אלה איים הנאשם על המנוח בפגיעה שלא כדין בגופו. בתגובה לכך, שלח המנוח מסרון למכשיר הטלפון של הנאשם ובו הודיע לו, בין היתר, כי בכוונתו להגיע לדירה.

(ד) בהמשך, שלח הנאשם מסרון לעצמו, באמצעות מכשיר טלפון נייד אחר שהיה ברשותו, ובו יצר מצג כוזב הנחזה להיראות כאילו המנוח איים להגיע לדירה ולשחוט את הנאשם ואת בני משפחתו (להלן: "**המסרון הכוזב**"). זאת היה ביום 21.9.2014 בשעה 14:26 או בסמוך לכך.

(ה) לאחר מכן, בשעה 15:49 התקשר הנאשם לשירותי הכבאות וההצלה והודיע להם כי קיימת דליפת גז בדירה. כעבור מספר דקות, הגיעו אנשי מכבי האש לדירה, בדקו את המקור לדליפת הגז ועזבו את המקום.

(ו) הנאשם הורה לבני משפחתו להותיר את דלת הדירה פתוחה בשל דליפת הגז, מתוך כוונה לאפשר למנוח להיכנס לדירה באופן חופשי.

(ז) בשעה 17:15 (ועל פי בקשת דודו של הנאשם) התקשרה שכנה אל מכבי האש והודיעה כי קיימת דליפת הגז בדירה. שירותי הכבאות וההצלה הגיעו למקום פעם נוספת ובבואם - סגרו את צינור הגז בדירה. מכבי האש עזבו את המקום בשעה 17:36 לערך.

(ח) סמוך לשעה 17:19, הציג הנאשם לאמו את המסרון הכוזב. האחרונה התקשרה למשטרה ומסרה כי המנוח מאיים לפגוע בה ובבני משפחתה.

(ט) הנאשם הצטייד בסכין מטבח והודיע לאימו על כוונתו להתגונן מפני הנאשם באמצעות הסכין, בכזב.

(י) כעבור זמן קצר, נכנס המנוח לדירה, ניגש לחדרה של אם הנאשם והאחרונה אמרה לו שיעזוב את המקום כי אין על מה לדבר והיא כבר הזמינה משטרה. בתגובה, קפץ עליה המנוח בעודה ישובה על מיטתה והפיל אותה לאחור. הנאשם שהיה בחדר, גרר את המנוח לאיזור דלת הכניסה לחדר, שלף את הסכין ודקר את המנוח בליבו.

(יא) המנוח ברח לדירה סמוכה בבניין ושם התמוטט. אמבולנס שהוזעק למקום קבע את מותו של המנוח.

(יב) בסמוך לכך, החל הנאשם לנקות את כתמי הדם שהותיר אחריו המנוח וזאת במטרה לשבש הליכי משפט על ידי השמדת ראיות.

לאחר שימוע הכרעת הדין, ועובר לטיעונים לעונש, נתבקש תסקיר קרבן (משפחת המנוח). התסקיר מיום 21.8.16, מציין כי משפחת המנוח מורכבת משני מעגלים: האחד - הורי המנוח; השני - בתו של המנוח, כבת 4.5 שנים, המתגוררת עם אמה (בת זוגו לשעבר של המנוח).

עיקרי התסקיר הם אלה: אשר להורי המנוח - המנוח היווה עוגן מרכזי בעולמם של הוריו. מותו הפתאומי והברוטאלי הותיר חלל כואב שלא ניתן למלאו. הקשר ביניהם היה חם ואוהב והמנוח התגורר בדירתם זמן מה עם בת זוגו (דאז) ובתו. הורי המנוח הכירו את הנאשם והלה היה חלק ממשפחתם וההלם שאחז בהם לאחר שנודע כי הנאשם הוא שרצח את המנוח היה גדול ובלתי ניתן לעיכול. מאז מות המנוח, מנסים הוריו למלא את יומם בעבודה ובסידורים שונים על מנת שלא יהא להם פנאי לחשוב ולהיזכר. אם המנוח מגיעה פעמיים בשבוע לקברו על המנוח בגבעת ברנר ואילו אביו של המנוח קעקע על חזהו את דמות המנוח. מצבם הכלכלי של הורי המנוח התדרדר עד כדי פשיטת רגל, הן משום שנאלצו לשלם עבור קבורת המנוח בבית עלמין אזרחי והן משום שנשארו במימון הגנת בנם האחר (שמעון), וכיום הם חיים בצמצום רב עד כי אינם מסוגלים לצאת לחופשה על מנת להתאזור. מיחידה משפחתית שביססה כלכלית את חייה, הפכו הורי המנוח לחייבים, חייהם התפזרו לרסיסים והם אינם מצליחים לאסוף את השברים ולחזור לתפקוד רגיל. מחמת מות המנוח, הורי כמעט ואינם זוכים לפגוש את נכדתם, ביתו, בעוד שבחיייו היה הוא החוט המקשר בינה לבין הוריו.

אשר לבתו של המנוח - היא הייתה כבת שנתיים וחי במות המנוח. עורכת התסקיר ציינה כי השלכות הרצח על בתו של

המנוח ייבחנו לאורך השנים בהתאם לגדילתה, מתוך הבנה כי היא תמשיך להתפתח בצלה של חווית רצח האב, אובדן ושכול. רק כיום בגיל ארבע וחצי, מתחילים להתפתח אצלה כלים קוגניטיביים שיוכלו לסייע לה להבין את מות אביה, כיוון שהייתה צעירה מאד במותו וחודשים אחדים עובר למותו - לא נפגשו השניים. למרות זאת, בתו של המנוח מבקשת לדעת היכן אביה ואם הוא בשמיים ואף פונה לאבות של חברה לגן ומבקשת את קרבתם. בתו של המנוח איבדה את האפשרות לקיומו של אב בחייה על כל המשמעות הנובעת מכך, הן מבחינה משפחתית והן מבחינה חברתית. רק השנים הבאות יוכלו להעיד על עוצמת הנזק שנגרם להתפתחותה התקינה. כיום, אין לה כמעט קשר עם הורי המנוח, בעוד שבחייו היה המנוח מי שקישר ותיווך ביניהם.

עורכת התסקיר הביעה תקווה כי מתן עונש הולם, פיצוי כספי וסיום ההליכים המשפטיים, יאפשרו לבני המשפחה לעבד את האבל והכאב ולהובילם לתהליך ארוך של שיקום וריפוי.

הראיות לעונש כללו גיליון הרשעות קודמות של הנאשם (ת/1) בלבד. מת/1 עולה שביום 3.3.11 הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה כדי לגנוב, לפי סעיף 381 (א)(2) לחוק והוטל עליו עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות; מאסר על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור במשך 3 שנים עבירה של אלימות פיזית כלפי גוף אדם ועבירת רכוש, למעט סעיף 413 לחוק; תשלום פיצויים בסכום של 10,000 ₪ (ת"פ (מחוזי ת"א) 22954-11-10).

בטיעוניו לעונש, עמד ב"כ המאשימה על כך שיש להטיל על הנאשם עונש מאסר עולם חובה, כקבוע בחוק, והן עונש **חופף** בגין עבירת שיבוש הליכי המשפט, שכן העבירה הנוספת נלווית לעבירת הרצח ואין לה חשיבות עצמאית ביחס לעבירת הרצח. עמדה זו מבוססת על פסק הדין בע"פ 5329/98 **דג'אני נ' מדינת ישראל**, פ"ד נז (2) 273, 287 (2003) (ולא פסק הדין בע"פ 35/89 **לוגסי נ' מדינת ישראל**, פ"ד מז (1) 235, 256 (1991)), עליו הסתמך ב"כ המאשימה).

נוסף על כך, עמד ב"כ המאשימה על הצורך לחייב הנאשם בתשלום פיצויים הן לבתו של המנוח והן להוריו, וראוי לפסוק את הסכום העיקרי לבתו.

ב"כ הנאשם ציין בטיעונו כי מקובלת עליו הגישה לפיה יוטל על הנאשם עונש **חופף** לעניין עבירת שיבוש הליכי המשפט. אשר לפיצוי, סבר ב"כ הנאשם שיש להעמידו על הרף הנמוך, שכן "הנאשם עשה הכל על מנת שהתוצאה שקרתה לא תקרה" (עמ' 265 שורה 27 לפרוטוקול).

הנאשם, בעצת סניגורו, ביקש שלא לומר דבר לפני גזירת הדין.

הנאשם הורשע בעבירה של רצח בכוונה תחילה. על כן, מצוות המחוקק היא להטיל עליו "מאסר עולם ועונש זה בלבד" (סעיף 300 (א) לחוק).

נוסף על כך, הורשע הנאשם בעבירה של שיבוש הליכי משפט. גם בגין עבירה זו יש להטיל עונש על הנאשם ולא היה חולק על כך שהעונש (הווי אומר: מאסר בפועל) שיוטל עליו בגין הרשעה זו, יהא חופף לעונש בגין עבירת הרצח. בנסיבות העניין, אציע לחבריי להטיל על הנאשם עונש של 10 חודשי מאסר בגין עבירת השיבוש, שירוצו בחופף, כמוסכם, עם העונש של מאסר עולם.

אשר לסכום הפיצויים שיש להטיל על הנאשם: עסקינן בחמורה שבעבירות, רצח בכוונה תחילה. הפיצוי שיושת על הנאשם אמור לעמוד ביחס ישר לחומרת העבירה, שאם לא כן, עלול הוא להיות נעדר מידתיות. לטעמי, יש לחייב הנאשם בתשלום הסכום המרבי האפשרי בהליך הפלילי, לאמור: ₪258,000, בגין העבירה לכל נפגעה (ראו לאחרונה ע"פ 1076/15 טווק נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 7.6.16, פורסם במאגר נבו). כעולה מן התסקיר, שעיקריו הובאו לעיל, מעשה העבירה גרם נזקים קשים הן להורי המנוח (אשר איבדו את בנם שהיווה משענת עבורם) והן לבתו (עולת הימים, שמיטב שנותיה יעברו עליה בלא אב ובלא דמות אב). בהינתן תוכן התסקיר, שאין כופר בו, דעתי היא כי לזכות את בתו של המנוח בסכום של ₪193,500 (75% מסכום הפיצויים המירבי) ואת הוריו - בסכום של ₪64,500 (25% מן הסכום המירבי).

כללו של דבר, אני מציע לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) בגין עבירת הרצח בכוונה תחילה - מאסר עולם חובה;

(ב) בגין עבירת שיבוש הליכי המשפט - 10 חודשי מאסר בפועל, שירוצו בחופף לעונש מאסר העולם.

רשמתי לפני כי הנאשם נעצר 21.9.2014, הוא יום הרצח ומאז ואילך נתון הוא במעצר.

נוסף על כך, ישלם הנאשם פיצויים בסכום של ₪258,000, לנפגעי העבירה. סכום זה ישולם בעשרה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.1.17 ואילך ב-1 לכל חודש. כל אחד מן התשלומים יופקד בקופת בית המשפט, שאם לא כן - יישא הסכום שלא שולם הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ואילך, עד למועד התשלום המלא בפועל. סכום הפיצויים יחולק כדלקמן:

₪193,500 - לבתו הקטינה של המנוח. סכום הפיצויים יועבר לחשבון נאמנות ע"ש אמה של הקטינה, היא האפוטרופא שלה, שתנהל את הכספים שבחשבון ותשקיעם על פי הדין, כנאמנה של הקטינה, עד הגיעה של האחרונה לגיל 18.

₪64,500 - להורי המנוח.

מאיר יפרח, שופט

השופט גלעד נויטל, אב"ד:

אני מסכים לענישה שמציע חברי השופט יפרח, ולעקרוניתה.

גלעד נויטל, שופט,
אב"ד

השופטת גיליה רביד:

אני מסכימה.

גיליה רביד,
שופטת

סוף דבר:

אנו גוזרים על הנאשם, יורי ליסיאק, את העונשים הבאים:

(א) בגין עבירת הרצח בכוונה תחילה - מאסר עולם חובה;

(ב) בגין עבירת שיבוש הליכי המשפט - 10 חודשי מאסר בפועל, שירוצו בחופף לעונש מאסר העולם.

(ג) הנאשם ישלם פיצויים בסכום של 258,000 ₪, לנפגעי העבירה. סכום זה ישולם בעשרה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.1.17 ואילך ב- 1 לכל חודש. כל אחד מן התשלומים יופקד בקופת בית המשפט, שאם לא כן - יישא הסכום שלא שולם הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ואילך, עד למועד התשלום המלא בפועל. סכום הפיצויים יחולק כדלקמן: 193,500 ₪ - לבתו הקטינה של המנוח. סכום הפיצויים יועבר לחשבון נאמנות ע"ש אמה של הקטינה, היא האפוטרופא שלה, שתנהל את הכספים שבחשבון ותשקיעם על פי הדין, כנאמנה של הקטינה, עד הגיעה של האחרונה לגיל 18. 64,500 ₪ - להורי המנוח.

התביעה תעביר למזכירות בית המשפט את פרטי נפגעי העבירה תוך 7 ימים מהיום.

הוסברה לנאשם זכותו לערער על פסק הדין תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ג' תשרי תשע"ז, 5 אוקטובר 2016, במעמד הצדדים.

גיליה רביד, שופטת

מאיר יפרח, שופט

גלעד נויטל, שופט
אב"ד